

Список використаних джерел:

1. Федулова Л.І., Гавловська Н. І., Декалюк О.В. та ін., Сучасні концепції менеджменту: Навч. посібник / За ред., проф. Л.І. Федулової. – К.: Центр учбової літератури, 2007.
2. Шершньова З. Е., Оборська С. В. Стратегічне управління. – К.:КНЕУ, 1999.
3. Савчук Л. Розвиток корпоративної культури в Україні / Л.Савчук. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.personal.in.ua/article.php?id=68>.
4. Скуратівський А. Правова культура у контексті особливостей розвитку соціального буття українського суспільства та національного характеру українців // Вісник УАДУ при Президентіві України. – 2002. – № 1.

Сотула В. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ПОСЛУГ

Тривалий розвиток людства, а також початок розвитку соціально-орієнтованої ринкової економіки сприяє необхідності збільшення певних сфер економічної діяльності, котрі допомагають задовольнити потреби людини. Це потребує вірно та швидко обирати суспільні пріоритети, а також своєчасно стимулювати конкретні напрямки та сфери діяльності.

Саме сфера послуг є найбільш орієнтованою на задоволення потреб споживача, збільшення якості життя населення, тому за рахунок інвестування у цю сферу діяльності можна створити умови, котрі випереджатимуть розвиток. Індивідуальне обґрунтування потрібне для проектів, котрі залучають інвестиції у сферу послуг, а також мають перешкоди на шляху реалізації проекту.

Активна інвестиційна діяльність є умовою успішного розвитку сфери послуг. Як правило, можна вважати, що механізм реалізації інвестиційної діяльності тісно пов'язаний з інвестиційним процесом в сучасних умовах трансформації та розвитку економіки.

Сьогодні тенденції розвитку споживання, котрі супроводжуються зміною структури споживчих пріоритетів та зростанням добробуту, характеризуються швидким зростанням сфери послуг в системі потреб людини, оскільки «послуга – одна із форм задоволення потреб людини» [1]. Саме через це сфера послуг і стає привабливим полем для інвестування. Сфера послуг в Україні займає одне з передових місць складової ринкової економіки. Вона формує все більше значення в частині складання ВВП країни, зайнятості населення, поповнення суми бюджету, а також в управлінні ринком, який спрямований на формування відносин, котрі сприяють задоволення запитів та потреб споживача. Оскільки в Україні досвід в даній області відсутній, а також оперування в приватному секторі економіки загалом, сфера послуг лише розвивалася в кількісному напрямі [1].

Сутність послуги можна було розглядати з різних точок зору [2]: як вид діяльності, як сферу, як грошовий потік та як економічну категорію. Саме теоретичне трактування послуги як економічної категорії набуває в сьогоденні все більшої ваги з розвитком економічних зв'язків, котрі мають супроводження в усіх сферах господарської діяльності ринкових відносин.

Теперішній розвиток економіки характеризується тенденцією феноменального розширення сфери послуг. Практика функціонування соціально-економічних моделей господарювання в передових країнах показала те, що сфера послуг стала надзвичайно важливою і з точки зору формування культурного, освітнього та трудового рівня і потенціалу, як з точки зору задоволення потреб членів суспільства, так і з точки зору впливу на виробничу сферу в плані підвищення рівня задоволення суспільних потреб [2]. Надання послуг населенню являється одним з найбільш популярних видів діяльності, котрий не вимагає значних вкладень та затрат на формування початкових стадій розвитку бізнесу. Якщо аналізувати, то побачимо закономірність того, що надання послуг, наприклад допомога в оформленні свят, юридичні консультації чи охоронні послуги, обійдуться набагато дешевше для підприємця порівняно з організацією виробництва або здійснення роздрібною торгівлі. Саме невеликі грошові вкладення та мінімальні ризики й дозволяють інвесторам бути впевненими в тому, що інвестування в таку сферу діяльності забезпечить стабільний прибуток, котрий буде без значних витрат чи великого вкладення грошових коштів у цю галузь.

Інвестиційне питання займає актуальні позиції у сучасній економіці, оскільки всі підприємства формуються та розвиваються на основі інвестицій та фінансування, при цьому умови економічного розвитку визначає саме інвестиційна діяльність. Через те, що вкладення відіграють в економіці світу одночасно роль попиту та створення виробничої потужності, 40% прямих інвестицій світу вкладаються у сферу послуг.

Підсумовуючи все, можна сміливо сказати, що подальший розвиток підприємств послуг усіх сфер економічної діяльності буде тісно пов'язаний з необхідністю використання інвестиційних ресурсів. Оскільки новітні тенденції в розвитку споживання трактуються підвищенням добробуту, характеризуються швидким зростанням значення послуг при цьому як в системі потреб людини, так і в структурі економіки України в цілому, а також зміною структури споживчих пріоритетів. Саме інвестиції визначаються умовами та ресурсами, котрі сформувалися державою для реінвестування у розвиток матеріально-технічної бази цієї сфери.

Досвід дає зрозуміти, що у змінному періоді інвестиції у сферу послуг на деякий час стають головним фактором економічної стабілізації, а якщо

продуктивно їх використовувати, то вони стануть одним із факторів економічної стабілізації. Лише при зацікавленості та об'єднанні державних та промислових структур, розуміння спільних завдань приведе до розкриттю економічного потенціалу та розвитку сфери послуг.

Список використаних джерел:

1. Міжнародна інвестиційна діяльність (2002). <http://library.if.ua/book/125/8249.html>
2. Сидорова А. В. Экономико-статистические методы в управлении сферой услуг / А.В. Сидорова. – Донецк: ДонНУ, 2002. – 240 с.
3. Сфера послуг як об'єкт інвестиційної діяльності (2014). URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/17_2014/4.pdf
4. Інвестиційна діяльність як особлива сфера банківської діяльності (2013). URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2189>

Сотула В. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**МОДЕЛІ ЕФЕКТИВНОГО КЕРУВАННЯ
ЯКІСТЮ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ**

На сьогоднішній день в економічній науці одним із найдієвіших інструментів дослідження та прогнозування розвитку економічних явищ та процесів являються математичні моделі. Економіко-математичні методи являються одними з найрозповсюдженіших методів планування, аналізу та керуванням якістю освітніх послуг. Так, в монографії [1] розглянуто сучасні підходи до моніторингу, моделювання та управління складними соціально-гуманітарними системами з емерджентними властивостями, до яких цілком коректно можна віднести й складні системи в освіті.

При цьому побудова нової системи освіти в Україні передбачає стимулювання розвитку інноваційної складової економічних реформ та педагогічних технологій з можливістю їх кількісної оцінки.

Ефективне керування якістю освіти у вищих навчальних закладах передбачає формування моделей, котрі мають включати в себе такі аспекти [2]:

– специфічне функціонування в режимі розвитку та за конкретних умов певного закладу освіти;

– нестача сформованої самостійності, соціальної відповідальності та самоорганізації зміни у мотиваційній, соціальній, академічній складових, а також у емоційній активності;